

(En församlingsmedlem.doc)

Dova klockljud 1

II En församlingsmedlem

Kommentar:

Slöa och världsliga kristna större livsfara än den gudlösa världen 324

Den kristna församlingen

Församlingen stundom nödvändig men ingen borgen 322 f

Den kristna församlingens påverkanskraft 323

Församlingsmedlemmarna lika beroende på hemlighetsfull växelverkan mellan själ och själ, liv och liv, samt på maktens inflytande, som är nästan oemotståndligt. Församlingens huvudperson viktig.

Fara: Anden kan vara världslig och partibunden. Det onda sprider sig som en surdeg.

Otron i församlingen

Att icke tro eller vilja veta att man är död det förskräckligaste av allt. 322

Om Anden är världslig och partibunden kvävs innerligheten. 322

Otron i den kristna familjen

Jordisk och sinnlig anda. 324. Gudaktigheten vana och kall plikt 324.

II

EN FÖRSAMLINGSMEDLEM 322

Det hjälper icke till frälsning att stå i en kristen församling. Läraren i Sardes var icke utdriven som en grov avfälling, när han fick höra bättringsropet.

Upp 3:1 s 322 Och skriv till Sardes' församlings ängel: "Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar; du har det namnet om dig, att du lever, men du är död.

Han var icke blott en medlem av församlingen i Sardes, utan även dess herde och lärare. Av detta förhållande se vi, att även en församlingsmedlem kan vara död.

Och vad värre är, han kan vara död utan att veta det. Till församlingen i Laodicea sade Herren:

»Du säger: Jag är rik och har överflöd och behöver intet, och vet icke, att du är den eländige och jämmerlige och blinde och nakne.»

Upp 3:17 s 322 Du säger ju: 'Jag är rik, ja, jag har vunnit rikedomar och behöver intet'; och du vet icke att du just är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.

Märk eländig, jämmerlig, blind, naken och likväl berömma sig av överflöd! Att vara fallen är beklagansvärt, men att icke tro eller vilja veta det är dock det förskräckligaste av allt.

Mången, som här nere sjöng och talade om himmelen skall icke få höra en ton av Lammets sång. Församlingsmedlemmar, som dogo i den lugna tron, att de voro Guds barn, skola aldrig få se Guds rike. De minnesvårdar, som bära orden: »Saliga äro de döda, som i Herren dö»,

Upp 4:13 s 322 Och jag hörde en röst från himmelen säga: "Skriv: Saliga äro de döda som dö i Herren härefter. Ja, säger Anden, de skola få vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följa dem."

kunna vara resta över sådana, som i likhet med

Lots hustru varit förklädda saltstoder. De hava sett sig tillbaka.

1 Mos 19:26 s 322 Och Lots hustru, som följde efter honom, såg sig tillbaka; då blev hon en saltstod.

Denna tanke skakar mig i min varelses innersta djup. Det är väl gott, ja, stundom nödvändigt (**322 sen 323**) att sluta sig till en troende församling, men ett villkor eller en borgen för livet är det icke. Och den nytta man har av att stå i en sådan församling, beror väsentligt på den ande, som behärskar livet inom församlingen. Ty om anden är världslig och partibunden, har församlingsgemenskapen en

förvånande makt att kväva innerligheten och livet hos varje medlem. Det onda sprider sig som en surdeg. Vanligen bliva medlemmarna varandra mycket lika. Detta beror på en hemlighetsfull växelverkan mellan själ och själ, liv och liv samt på makten av inflytandet, som är nästan oemotståndligt. I all synnerhet utövar församlingens huvudperson ett stort inflytande på församlingen. Bliver den äldste eller läraren världslig och slö, skall i regeln samma ande tyst men säkert överföras på hela församlingen.

Låtom oss taga ett exempel från familjelivet! Där är en troende tjänare. Men husbonden andas hat mot religionen och kamraterna svärja och förbanna alla »läsare». Där är lek och hån, eder och lättsinniga visor från morgon till afton. Den troende tjänaren, hatad och utskrattad, suckar: »Det är trångt för mig att bo ibland dem, som hata friden.» Han bibehålles väl frisk i sin ande, ja, lever nära Herren; men vem undrar på, att han önskar se en tid, då han ostörd finge tjäna Gud och ej plågas av de gudlösas umgänge! Så lider det mot slutet av tjänsteåret, och huru hoppas ej hans hjärta att få en annan plats. Han söker sig in hos en kristen familj och tager städja av en välkänd församlingsmedlem. Och nu! Huru lyckligt och innerligt han tänker leva med Gud.

Men familjelivet var icke så heligt, som han drömde om. Åtskilligt föreföll honom i början mycket underligt, men han litade på familjens erfarenhet och uppriktighet. Här gällde blott att **(323 sen 324)** stärka sitt »svaga» samvete! Och i sin oskuld tänkte han: »Det kan ju inte behöva vara så noga, då vi här äro Guds barn allesammans.» Och så blir det en lätt umgängeston, lättfärdigt skämt och skratt. Ef. 5: 4.

Ef 5:4 s 324 ej heller ohöviskt väsende och dåraktigt tal och gyckel; sådant är otillbörligt. Låten fastmer tacksägelse höras.

Härliga frihet! Det är icke så noga. Ja, just så. Ej så noga i vardagslivet, ej så noga att akta på Anden i småsaker, och så smyger sig djävulen in i familjelivet. Det glider utför. Där bliver en jordisk och sinnlig ande i hela familjelivet, och gudaktigheten sjunker ned till en vana, en kall plikt.

Så även med en församling, Om det icke är verkligt liv i en församling, så kan döden lättare smyga sig över dig där än bland

världen. Det går så småningom. Det gäller blott att övervinna alla betänkligheter och lita på varandra, och så följa med den moderna andeströmningen till — förhårdelse steg för steg. Och slutligen står man där som en död medlem av församlingen. Det kan vara större livsfara bland slöa, världsliga kristna än bland den gudlösa världen.

För övrigt finnes icke gärna en plats så helig, att djävulen ej skulle våga sig dit. Det går för sig att falla mitt i oskuldens paradys. Och om hela församlingen lever, men du är död, så skall ingen kunna hjälpa dig, när brölloppsalen stänges.

Vad arvedel har den döde med den levande? Figuren i ett vaxkabinett kan ha en förvånande likhet med den person, som den avbildar, men döden skiljer bilden från den levande. Så ock med skrymtare och namnkristna. Vi fasa för liklukten, även om vår käraste vän ligger på båren. Om än med tårar bära vi dock våra döda till graven. Församlingsmedlem! Är du död? Inför Gud! Säg, lever du?

Bibelhänvisningar

*** 1 Mos 19:26 s 322 Och Lots hustru, som följde efter honom, såg sig tillbaka; då blev hon en saltstod.

*** Ef 5:4 s 324 ej heller ohöviskt väsende och dåraktigt tal och gyckel; sådant är otillbörligt. Låten fastmer tacksägelse höras. (Viktigt för EG)

*** Upp 3:1 s 322 Och skriv till Sardes' församlings ängel: "Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar; du har det namnet om dig, att du lever, men du är död.

*** Upp 3:17 s 322 Du säger ju: 'Jag är rik, ja, jag har vunnit rikedomar och behöver intet'; och du vet icke att du just är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.

*** Upp 4:13 s 322 Och jag hörde en röst från himmelen säga: "Skriv: Saliga äro de döda som dö i Herren härefter. Ja, säger Anden, de skola få vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följa dem."